

Биљана Ковачевић Вучо, у име ЈУКОМ-а, и Соња Бисерко, у име Хелсиншког одбора у Србији, поднели су кривичну пријаву против Добрице Ћосића, због "изазивања националне, расне и верске мржње". Дискриминисана реченица, из његове књиге "Време змија" (стр. 211), гласи: "Тај социјални политички и морални талог трибалног варварског Балкана узима за савезника Америку и Европску унију против најдемократскијег, најцивилизованијег, најпросвећенијег, балканског народа - српског народа".

"Ми смо имали цео политички, полицијски и војни врх пред Хашким трибуналом, а изостала је било каква, чак и морална осуда, оних људи који су стајали иза тога и још стоје", објаснила је своје мотиве Соња Бисерко. "Ово је прилика да се скрене пажња на нешто што Ћосић није први пут рекао негативно о Албанцима, а то је говорио и о другим народима". И државни секретар у Министарству за људска и мањинска права Марко Караџић, рекао је да "има основа да се посумња да (Ћосић) шири расну и верску мржњу и да ставља у супериорнији положај једну нацију у односу на другу" [1](#).

Осим због саморекламерства, у коме толико уживају, Биљана Ковачевић и Соња Бисерко очигледно да све ово покрећу и како би судским гоњењем још мало загорчале живот старом писцу. Оне ваљда желе да демонстрирају да је ово време када тзв. друга Србија, са својим адвокатским тимовима, може судски да кињи кога жели – чак и због једне реченице записане у дневнику пре десет година. Међутим, ако друга Србија има воље, стрпљења и ресурсе да води правни рат против "патриотске Србије", није јасно зашто је ова, "нормална" Србија толико пасивна и не предузима ништа како би престало вербално терорисање које над овом нацијом спроводе предстаници "друге Србије"?

Заиста је необично да се од свих адвоката и, уопште, правника, са макар елементарним осећајем за национално, није нашао ни један да поднесе тужбу због "изазивања националне, расне и верске мржње" против разноразних "денацификатора" и "модернизатора"? Примера за тако нешто има много. «Није потребно да као неки биолошки отпад загадимо Европску унију», каже, рецимо, Никола Самарџић у једном

разговору за "Пешчаник". "Шта ће нам Европска унија ако ће убице из Русије да купују капитал у Србији и да сеју овде свој прљави новац? (...) Шта ћемо у Европску унију када имамо доминантну верску организацију (СПЦ – А. С) коју више не представљају духовници, интелектуалци и испосници, него ратни хушкачи, лопови и педофили? (...) У томе је објашњење њиховог устезања не само да нас приме у своје пуноправно чланство, него и да нас третирају као нормалне људе (...) Да ли им је потребно и наше смеће? Ја не верујем" [2](#). Ако је она Ћосићева реченица "изазивања националне, расне и верске мржње", шта је онда тек ово? Назвати Србе "биолошким отпадом" и "смећем", представнике руске државе "убицама", а великодостојнике СПЦ "ратним хушкачима, лоповима и педофилима"? – заиста леп пример грађанистичке "уљудности" и "толеранције"!

«Тај народ је», каже за Србе и Петар Луковић, "необразован, примитиван, он се не купа, (...) ништа не памти, не зна за кога да гласа и кад гласа увек гласа за погрешног, не уме да чита (...). Одвратно ми је, одвратно ми је кад видим овај народ» [3](#). «Тај смрад крезуби, безпари, без посла, без ичега, он не воли ни паре, јер зна да их нема, а не воли ни Србију, јер ни ње нема, те велике Србије, он воли само свог Путина. Марш бре у пичку материну!», такође је уљудан и толерантан Марко Видојковић

[4](#)
. «Народ је колективни кретен», поставља своју дијагнозу Петар Луковић
[5](#)
. «Ја не говорим о десет психијатара, говорим о неколико милиона психијатара, по два психијатра на сваког Србина. Један да га држи, а други да му чекићем објашњава како треба да се понаша»

[6](#)
. Да ли у овим исказима има бар један елемент за кривични пријаву због "изазивања националне, расне и верске мржње"?

Пошто су већ Срби такви какви јесу, није ни чудо да друга Србија према њима позива на све облике насиља. «Неће у Србији бити ништа боље док се не задиме ломаче свете шпанске инквизиције!», каже Ненад Прокић [7](#). «Србија није имала свој грађански рат», жали Никола Самарџић, "као срећније нације, који би допринео појашњењу основних недоумица» [8](#). Није ли можда и позивање на насиље - шпанску инквизицију и грађански рат – кривично дело? И не заслужује ли оно макар приватну пријаву због кривичног дела позивања на насиље?

Али, замислите да неко, рецимо, поднесе неку сличну пријаву због кривичног дела клевете против Динка Грухоњића, због његовог чувеног описа Србије, изнетог ирској новинарки: "Тешко је веровати да може да постоји таква концентрација зла на тако малом простору" [9](#). Не би ли се сва новинарска удружења ЕУ и САД подигла да једног

Динка заштите "од националистичког прогона"? Шта би се, такође, десило када би неко опис Републике Српске који даје Теофил Панчић - "гнусна државолика краста", "перверзна творевина", "гломазна цркотина разјапљена наред пута", "срамотни исцедак", "морбидна измишљотина", "настала путем зла и зарад зла"

[10](#)

– прочитао као увреду читаве једне (кон)федералне јединице и свих њених становника, и тужио га за "изазивања националне, расне и верске мржње"? Да ли би то била "оправдана борба против говора мржње", или би ипак то било "угрожавање елементарних новинарских слобода"? И, да ли би се и ватрени позив Соње Бисерко на "укидање Републике Српске"

[11](#)

, могао схватити као "хушкање" и "позив на насиље" - јер се "укидање" РС доиста не може извршити без великог насиља?

Вероватно би се као клевета или увреда могла схватити и изјава Латинке Перовић, да се у Србији "дешава обнова идеологије фашизма и нацизма до нивоа претензија да он постане владајућа идеологија" [12](#). Фашизам у Србији владајућа идеологија?! Ух, заиста ружна клевета, и према Србији и према нашој јавности. Или изјава Павела Домоњија, да је питање пред којим Србија данас стоји: "Хоће ли Србија бити пристојно уређена, грађанска држава (што ваљда није? – А. С), или ће Србија бити расистичка, смрдљива и примитивна балканска мочвара" (што ваљда јесте?!).

[13](#)

"Расистичка, смрдљива и примитивна балканска мочвара" – баш карактеристичан "другосрбијански" опис ове земље!

Шта тек да кажемо о многобројним увредама на рачун СПЦ и православних верника – има ли и ту можда места за кривичну пријаву због "изазивања националне, расне и верске мржње"? Тако СПЦ, каже Сташа Зајовић, "оснивачица" Жена у црном, наводно проповеда да "православни хришћани смеју убијати оне који нису Срби: заповест `Не убиј!` односи се искључиво на Србе, а не и на друге" [14](#). Заиста невероватно неистинита и невероватно увредљива тврдња! А Светлана Лукић, пак, вели да је "у Патријаршији (...) још увек отворен конкурс за прво пристојно људско биће»

[15](#)

?! Баш грађанистички тачно и толерантно! А на блогу Б-92 "Квирија", који воде Предраг Аздејковић и Бобан Стојановић видимо фотомонтажу, у којој је глава патријарха Павла стављена на тело неке разголићене певаљке

[16](#)

, или карикатуру злог дерана који мокри (очигледно, симболички, по верницима СПЦ – јер се овај блог зове "Српски православни блог") са потписом: «А сад и мало свете водице»

[17](#)

! Опет грађанистички пристојно и уљудно, нема шта! Али, таква врста "пристојности" заиста заслужује нешто више од јавне осуде.

Ово је само провизорни избор увредљивих изјава и написа наших "другосрбијанаца", од којих би се неки очигледно могли квалификовати и као "изазивање националне, расне и верске мржње". Наравно, предмет те мржње нису Албанци или Хрвати, већ Срби, али тиме ваљда то кривично дело није ништа мање? Свакако је добро да у нашем јавном говору буде што мање несношљивости и искључивости, али та врста јавне уредности не сме бити једносмерна. Срби, Србија, православни верници, житељи Републике Српске... такође имају право на заштиту од увреда, једнако као и припадници свих осталих етничких и верских група. Навика да се бескрајно ружи ова земља и овај народ једнако је рђава и штетна као и навика да се увредљиво говори о другима.

Подношење приватне тужбе против Ћосића, зато, представља значајан преседан у нашем јавном животу. Од сада ће се интелектуалци чак и у књигама морати држати "политичке коректности". И даље мислим да је критика пред јавношћу најбољи начин заштите од свих врста вербалног насиља. Али, не можемо имати два аршина – један за Ћосића, а други за "другосрбијанце", један за вређање Срба, а други за вређање националних мањина. Ако "друга Србија" тужбом Ћосића уводи суд као ново оружје у борби против свих оних који јој се не допадају, онда треба да зна да се то оружје лако може окренути и против ње. У Србији је можда дошло време да се размисли и о оснивању својеврсне Антидифамационе лиге – удружења које ће упорно и систематски подносити пријаве против увреда или мржње изречене према српском народу. Ако пријава против Ћосића треба да игра улогу предохране да се слични "испади" сутра не би поновили, онда нема разлога да се не мисли да и пријаве против "другосрбијанских" вербалних насилника неће имати неки ефекат. Ако већ неко хоће да се иде у том правцу, онда ће се стварно ићи. Али, где има више разобручености и "прљавог језика" - у "другој", или у "нормалној" Србији? И ко ли ће, онда, у том судском прегањању извући дебљи крај?

1. http://www.danas.rs/vesti/iz_sata_u_sat/biserko_o_prijavi_protiv_cosica.83.html?news_id=5485 [^] 2. Пешчаник ФМ, књига 10, ур. Светлана Лукић и Светлана Вуковић, Београд 2007, изд. Пешчаник, стр. 61-2. [^] 3. Пешчаник, 30. јуни 2006; http://www.b92.net/info/emisije/pescanik.php?yyyy=2006&mm=06&nav_id=203619

[
^
]

4. Пешчаник, 7. децембар 2007
http://www.b92.net/info/emisije/pescanik.php?yyyy=2007&mm=12&nav_id=276331
; у изворнику је псовка дата у пуном облику.

[

Пише: Слободан Антонић
четвртак, 23 април 2009 23:08

[
^
_]
]

5. Петар Луковић, Ферал Трибјун, 13. март 2008,
<http://www.pescanik.net/index.php?&p=385&=1536&nd=1>

[
^
_]
]

6. Петар Луковић, Пешчаник, 7. март 2008,
<http://www.pescanik.net/index.php?&p=240&=1516&nd=1>

[
^
_]
]

7. «Пешчаник», 7. септембар 2007,
http://www.b92.net/info/emisije/pescanik.php?yyyy=2007&mm=09&nav_id=263314

[
^
_]
]

8. Никола Самарцић, "Брисел у Сибиру", Данас, 29. мај 2007;
<http://www.danas.co.yu/20070529/dijalog1.html>.

[
^
_]
]

9. Види:
<http://www.nspm.rs/kulturna-politika/bledoliki-informator-i-baba-sa-dva-repa.html>

[
^
_]
]

10.
<http://www.pescanik.net/content/view/254/74/>

[
^
_]
]

11. Соња Бисерко, "Консолидација патриотског блока", Хелсиншка повеља, Но. 63 (2003).

[
^
_]
]

12. Perović, Latinka (2006). Intervju za Peščanik,
www.pescanik.net/content/view/1169/70/

[
^
_]
]

13. Domonji, Pavel (2008). Izlaganje na skupu "Srbija i Kosovo", održanom u beogradskom Medijacentru u organizaciji Helsinškog odbora za ljudska prava u Srbiji, prema:
www.helsinki.org.yu/serbian/transcript%20panela%20o%20Kosovu.doc

[
^
_]
]

14. Исто.

[
^
_]
]

15. Пешчаник ФМ, књига 10, стр. 353.

[
^
_]
]

16.

<http://blog.b92.net/text/2105/Perica%20i%20verou%C4%8Ditelji/>

[
^
_]
]

17.

<http://blog.b92.net/text/1168/Sprski%20pravoslavni%20blog/>

[
^
_]
]